

ВОЛОСЯНА К. В.

Магістр 2 курсу спеціальності «Реклама»

Інституту журналістики

Київського Національного університету імені Тараса Шевченка

м. Київ, Україна

ДО ПИТАННЯ ПРО СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАЦІЙНІ НАУКОВІ ПРОБЛЕМИ: ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО

На сьогоднішній день ми маємо можливість спостерігати постіндустріальний стан людства, що пояснює і розвиток і інформаційного суспільства. Інформаційне суспільство має певні рівні свого розвитку, що характеризують та оцінюють стан інформаційного розвитку певного соціуму: якість та кількість накопиченої інформації, доступність та свобода інформаційних повідомлень.

Вперше термін «інформаційна культура» було вжито працівниками бібліотек у 70-х роках ХХ столітті, адже саме вони щоденно популяризували розвиток інформаційних матеріалів будь-якого виду. Перші дослідження, що мали на меті дослідження інформаційного суспільства були роботи К.М. Войханской і Б.А. Смирнової «Бібліотекарі і читачі про інформаційну культуру» («Бібліотека і інформація», 1974), Е.Л. Шапіро «Про шляхи зменшення невизначеності інформаційних запитів» (журнал «Науково-технічні бібліотеки СРСР», 1975 р.) [1].

На початку виникнення феномену "інформаційна культура", концепція почала вбирати у себе велику кількість близьких до тематики наук, наприклад, інформатика, семіотика, логіка тощо. Але з часом інформаційна культура стала самостійною галуззю для дослідження суспільства. На сьогодні дану галузь досліджують як загально, так і категоріально, що пояснює існування розгалуження інформаційної культури сучасності.

Сьогодні інформаційна культура - це система інформаційних відносин суспільства, як зауважує Є. П. Семенюк [2]. Але інформаційна культура особистості - це певна система знань, що сформувалася під час отримання інформації, симбіоз інформаційного світогляду та власних інформаційних потреб індивідуума.

Вивчення інформаційної культури є необхідним для кожної людини, адже саме дослідження даного феномену дає можливість оптимізувати власну інформаційну діяльність та вдосконалювати її. Таким чином, людина зможе: 1) ефективно формулювати власні інформаційні запити; 2) ефективно та оперативно використовувати пошукові інформаційні системи; 3) створювати особисті пошуково-інформаційні системи; 4) раціонально оцінювати придбану інформацію, 5) підвищувати рівень власної інформаційної грамотності[3].

Потрібно розуміти, що реалізація інформаційної культури відбувається за певними рівнями, а саме - рівень знань та вмінь (когнітивний), рівень оцінки(емоційно-цілісний), рівень потенційної поведінки (поведінковий).

Наступним не менш важливим моментом при вивченні феномену "інформаційної культури" є "інформаційна грамотність". Потрібно сказати, що дані поняття описують взаємодію між людиною та інформацією. Схожість у визначенні понять пояснюється схожістю компонентів, наприклад, ведення пошуку інформації або аналіз та оцінка певних інформаційних джерел. Але потрібно зауважити, що інформаційна культура є набагато ширшим поняттям, адже вона складається з такого компоненту, як інформаційний світогляд[4].

Отже, інформаційна культура забезпечує певну підготовку людини до поринання у світ загальної культури. Саме тому найбільше значення у формуванні інформаційної культури окремої особистості має саме освіта, яка не просто наповнює знаннями окремого індивіда, але і може створити певного фахівця для окремих інформаційних співтовариств. Якщо людина усвідомила необхідність вивчення та дослідження даного феномену, то вона

може отримати велику кількість вмінь та навичок: вміння виділення значущої інформації від непотрібної, вибудовування критеріїв оцінювання та аналітики інформації, створення авторської інформації та користування нею.

Саме тому на сьогоднішній день вимоги до професіоналів, що працюють з інформацією, підвищують з кожним днем. В цілому ж, вивчення та застосування знань про інформаційну культуру, оволодіння феноменом - спосіб оптимізації власних якостей людини, що дозволяє визначити свою роль в цього житті.

Література

1. Виноградов В. А. Создание информационной культуры для Европы : доклад на VI конференции ЕКССИД (Кентербери, Великобритания, 23–25 марта 1991 г.). / В. А. Виноградов, Л. В. Скворцов // Теория и практика общественно-научной информатики. – 1991. – № 2. – С. 5–29;
2. Семенюк Е. П. Перспективи розвитку інформаційної культури в Україні / Е. П. Семенюк // Інформатизація та нові технології. – 1993. – № 23. – С. 11–13.
3. Кравец В. А. Вопросы формирования информационной культуры / В. А. Кравец, В. Н. Кухаренко // Дистанционное образование. – 2000. – № 4. – С. 35-37.
4. Цимбалюк В. Проблеми формування інституту інформаційної культури в теорії інформаційного права України / В. Цимбалюк // Правова інформатика. – 2003. – № 1. – С. 31-36.